

Sygn.akt. IACz 659/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jerzy Geisler (spr.)

Sędziowie: SA Jacek Nowicki

SA Mikołaj Tomaszewski

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2013 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **J. M.**

z udziałem małżonki dłużnika **M. B. (1)**

o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonce dłużnika

na skutek zażalenia uczestniczki postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 13 lutego 2013 roku, sygn. akt: I Co 206/11

postanawia:

zażalenie oddalić.

SSA J. Nowicki SSA J. Geisler SSA M. Tomaszewski

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy nadał prawomocnemu wyrokowi wydanemu przez Sąd Okręgowy w Zielonej Górze w dniu 10.04.2000 roku w sprawie o sygn. akt: V GC 110/00, klauzulę wykonalności przeciwko małżonce dłużnika M. M. (1) B. z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością majątkową i rozstrzygnął o kosztach procesu.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła uczestniczka postępowania, zaskarżając je w całości i wnosząc, jak wynika z treści pisma, o jego zmianę poprzez oddalenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie uczestniczki postępowania nie zasługiwało na uwzględnienie.

2

Trafnie przyjął Sąd I instancji, że w sprawie znajduje zastosowanie art. 787 k.p.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji, wprowadzonej ustawą z dnia 17 czerwca 2004 roku o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych

innych ustaw (Dz.U.04.162.1691). Konsekwencją powyższego jest także zastosowanie obowiązujących przed tą nowelizacją przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

Chybione jest stanowisko skarżącej, że brak istnienia wspólności majątkowej małżonków w chwili orzekania, wynikający z faktu zawarcia umowy notarialnej wprowadzającej z dniem 15.09.2012 r. w ich związku ustrój rozdzielności majątkowej stanowił przesłankę do oddalenia wniosku.

Zgodnie z art. 47 § 2 kro (w brzmieniu sprzed 19.01.2005 r.), małżonkowie mogą się powoływać względem osób trzecich na rozszerzenie, ograniczenie lub wyłączenie wspólności tylko wtedy, gdy zawarcie przez nich umowy majątkowej oraz jej rodzaj były tym osobom wiadome. Ponieważ tytuł wykonawczy pochodzi z roku 2000, a strony wprowadziły ustrój rozdzielności majątkowej w roku 2012, to oczywistym jest, że ta okoliczność nie mogła stanowić przeszkody dla uwzględnienia wniosku. Oczywistym jest bowiem, że w chwili powstania wierzytelności i zapadnięcia wyroku z 10.04.2000 r. strony żyły w ustroju wspólności majątkowej.

Nie sposób również przyjąć, by nadanie klauzuli wykonalności przeciwko uczestnicze postępowania było sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Zgodzić się należy ze stanowiskiem skarżącej, iż w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika Sąd bada na wniosek małżonka dłużnika także przesłanki wymienione w art. 41 § 3 k.r.o. w brzmieniu sprzed nowelizacji (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1995 roku, sygn. akt: III CRN 24/95, OSNC 1995/11/164). Zgodnie z treścią tego przepisu sąd mógł ograniczyć lub wyłączyć możliwość zaspokojenia się z majątku wspólnego przez wierzyciela, którego dłużnikiem jest tylko jeden z małżonków, jeżeli, ze względu na charakter wierzytelności albo stopień przyczynienia się małżonka będącego dłużnikiem do powstania majątku wspólnego, zaspokojenie z majątku wspólnego byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

W niniejszej sprawie takie przesłanki nie zachodzą ani ze względu na charakter wierzytelności ani na stopień przyczynienia się małżonka będącego dłużnikiem do powstania majątku wspólnego.

M. i M. B. (1) są małżeństwem od 1975 r. i przez cały czas zamieszkują wspólnie. Wcześniej zamieszkiwali w mieszkaniu, które dłużnik otrzymał od wojska, następnie zamienili to mieszkanie na większe, a w roku 2007 dokonali wykupu od miasta. Od wielu lat źródłem dochodów uczestniczki postępowania była renta, a jej mąż prowadził działalność gospodarczą i dokładał się do budżetu domowego. Brak dowodów na to, że działalność gospodarcza dłużnika przynosiła wyłącznie straty. Przeczą temu przede wszystkim zeznania dłużnika M. B. (2) - k. 75v Nie można również na tej podstawie stwierdzić, że dłużnik nie przyczynił się do powstania majątku wspólnego.

Odmienne twierdzenia skarżącej nie znajdują potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym.

Również sam charakter wierzytelności (wynikająca z prowadzonej na własny rachunek przez dłużnika działalności gospodarczej) nie uzasadnia ograniczenia lub wyłączenia możliwości zaspokojenia się z majątku wspólnego.

Nie mają istotnego znaczenia dla tej sprawy okoliczności, które stanowiły podstawę wyroku z dnia 10.04.2000 r. albowiem nie mogą być one badane w ramach postępowania klauzulowego. Ważne jest, że tytuł wykonawczy przeciwko dłużnikowi istnieje.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostawały wreszcie zarzuty dotyczące ewentualne przedawnienia wierzytelności, wynikającej z wyroku z dnia 10.04.2000 r. Mają one bowiem charakter merytoryczny i jako takie nie podlegają badaniu w postępowaniu klauzulowym,

3

które dotyczy wyłącznie kwestii formalnych.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie uczestniczki postępowania na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSA J. Nowicki SSA J. Geisler SSA M. Tomaszewski